

fremmandir siglingarmenn kunnu gista í tí.

Varðveita tað gamla

Endamálið hjá Bátafelagnum Tjaldrinum felagnum er at varðveita gamla føyroyska bátin og ta aldar-gomlu siglingarmentan, sum knýtt er at honum.

– Men tað skal ikki gerast við at setabátarnar á savn, hóast tað bara er alt gott at siga um teir bátarnar, sum eru varðveittir á savni.

– Hugsjónin er, at tað gerst vest við at brúka bátarnar.

– Vit halda, at skal tann gamla siglingarmentanin varðveitast, er tað neyðugt, at bátarnir verða brúktir og at tey yngru læra at brúka teir og at sigla við teimum, siga teir triggir nevndarlimirnir í Naddoddi.

– Vit halda, at fyri at røkka endamálinum hjá felagnum, hevur tað størsta týdning, at felagið er virkið og at bátarnir verða brúktir so ofta, sum høvið býðst.

Teir halda, at hetta er í evstu løtu, at stig verða tikin til at bjarga teimum gomlu bátunum, sum eiga lívið í føyroyinginum.

– Nógvir hava verið so illa farnir, at tað hevði ikki gingið nóg ár afturat, so vóru allir rotnaðir upp, siga menninir á Naddoddi.

– Men umframt mentanarligan týdning, halda teir eisini, at ein slíkur felagsskapur sanniliga eisini hevur ein

stóran sosialan týdning.

– Vit fáa nógvar lótur at ganga her í felagnum. Naddoddi sjóðar okkum saman í einum felagsskapi og okkurt verri fritíðartriv kunnu fólk hava.

– Tað er í hvussu so er stuttligari og at rógva við Naddoddi enn tað er at rógva út á internetinum, sigur Helgi Enni.

Langferðir og harmonikastevna

Síðani Naddoddi varð bygdur, hevur felagið skipa fyri fleiri tiltøkum.

Tey størstu tiltøkini vóru á sumri 1997, tá ið tvørarmenn framdu tað bragð at rógva og sigla við seglum til Noregs og heim aftur á sumri 1997.

Annað bragðið varð gjørt, tá báturin við fyra monnum róði til Íslands á sumri 1998.

Naddoddi hevur eisini róð kapp á tveimum ólav-søkum- og vunnið báðar ferðir.

Teir hava eisini verið norðanfyrir nakrar ferðir í øðrum sambandi.

Tvær ferðir hevur bátafelagið í Havn ætla sær suður at vitja, men báðu ferðina máttu tey setast aftur fyri veður.

Ætlanin er eisini at skipa fyri ymiskum tiltøkum, t.d. siglingarmentanarligum fyrilestrum, undirhaldi o.ø.

I summar er ætlanin at hava harmonikustevnu á

Triggjar av undangongumonnum í bátafelagnum Naddoddi rúndum kolkomfyrin á loftinum í tí hugnaliga neystinum. F.v. eru teir Poul Laðanberg, Heldi Enni og Jákup Jensen.

Trongsíðsferðir eitt vakurt summarmóð, og tá er ætlanin at fleiri bátar skulu vera við. Ætlanin er at fara yvir á Krambatanga at spæla og syngja og hugna sær.

Ætlanin er, at fólk skulu hava ein kaffimunn, ein matpakka og Føroya Fólks við.

Aftan á verður hugnaløta

í neystinum. Teir siga, at fyrr var tað gamalt at tvørarfolk róði yvir á Litla Holm til stuttleika.

Ætlanin er eisini at skipa fyri fiskikapping.

I summar, beint eftir jóansøku, fer Naddoddi til Hetlands, har regatta er í summar.

Hann ætlar eisini at verða við á eini ferð, saman við

grindabátunum í Vági rundanum suðuroyanna.

Hetta er ein ferð, sum ætlandi fer at vara einar tveir dagar, tí meiningin er at leggja inn á ymsum bygðum á ferðini.

Og nú á jóansøku er ætlanin at sigla við børnum á tvørarferðir.

Teir eru ikki so væl stillaðir við bjargingarvestum.

Nakrar eiga teir, men tað hevði verið gott, um börnini hevði vestar við sjálvi.

I Nevndini fyri Naddoddi eru nú Poul Laðanberg, formaður, Don Petersen, skrivari, Jákup Jensen, kassameistari, Sverri Jensen, nevndarlimur og Michael Strøm, nevndarlimur. Tiltakslimir eru Helgi Enni og Ernst Petersen.

Gamla myndin

Kappróðrarbáturinn CATCH

Um aldarskiptið hava fróttarkappingar verið frammaliga í huganum hjá tvørar-fólki, og áðrenn verulig gongd er komin á at byggja føyroyskan bát til kappróður, sá hesin dagur ljós. Hann er bygdur uml. 1908-10 á bátaverkstaðnum hjá

Johan og Petur Mohr Mortensen (hjá Danjali) á Tvørøyr. Nevntast kann, at tiggjumannafarið SUDUR-OYINGUR sum er ein av elstu - um ikki elstur - kappróðrarbátur í Føroyum, varð bygdur fyri 60 árum síðani ella fyrst í 1930 tal-

inum.

Tá ið vit sum hálvvaksnir dreingir frættu um hendan merkiliga bát sum onkur undir Heygnum átti, varð sagt okkum, at báturin varð bygdur til kappróður, eftir sama sniði sum danskir ella enskir kappróðrarbátar, og

at bátaslagið var nevnt »rigger«. Báturin er 7 m. langur, 1,18 m. breiður um stökkarnar á miðjuni og 48 cm. djúpur niður á kjøl. Vanligir tollar og hømliubond eru ikki til at leggja árammar í, men áragafnar, hetta helst tí at árin skal

vendast hált um hvørja ferð hon verður tikin upp úr sjónum. Árin er ikki vanlig føyroysk ár, men lík teim árum, ein sær umboð á bjargingarbátum. Sjálvsagt eru slíkir bátar rankir, og tí lættari fyri at koppa enn vanligi føyroyski báturin. Um ikki árin varð snarð rætt upp úr sjónum, hendi ofta, at báturin hevði hug at koppa, tá ið góð ferð varð á.

Tað var tí neyðugt at læra serliga væl áralagið og at snara árin á upp úr sjónum, áðrenn manningin kundi leggja allar krefur í. Mann-ingin á bátinum telur bert 5 mans, stýrimaður og 4 røðarar, ein til hvørja ár. Ikki sita menn aftanfyrir hvønn annan, men úti í hinum borðinum, har árin liggur út frá bátinum.

A fyrru myndini frá 1910-1912, sæst Petur Berthelsen (Debun) sum stýrimaður, næstur honum frameftir situr bátasmiðjurin og táverandi eigari Johan Mortensen (hjá Danjali), síðani Thomas Fr. Thomsen, Richard B. Thomsen og fremstur D. J. Enni. Ikki havi eg frætt um annan bát av hesum slag í Føroyum, og tí heldur ikki um kappróður við slíkum bátaslagi her á landi.

Undir seinna krígunum fekk Henning Thomsen vegna Skótaliðs F.L.Ø.T.T. loyvi frá eigararum at brúka bátin, og varð hann nýttur í fleiri ár av ungum dreingjum úr skótaliðnum, til venjingar og til stuttleika.

Minna myndin

Á seinnu myndini, har báturin er á útferð og liggur

við vestursíðuna av Tjaldavíkhólmi, er CATCH mánnaður við skótum árið 1944 ella 1945. Fremstur er Kaj Meyer, næstur Mervyn Dimon og Groth Larsen, aftastur Poul Juul Kjær. Fimti maður Henning Thomsen er farin í land á hólminum at avmynda bát og dreingir.

I tíðarskeiðinum, tá ið skótarnir høvdu bátin, vóru upp til 4 og 5 manningar ella 20-25 dreingir til einaferð seint í 19. fjórutunum. Treytin fyri at ein kundi sleppa at rógva við bátinum var, at tú kundi svimja ikki minni enn 200 metrar, hetta um óhapp skuldi borist á. Vanliga var ikki farið langt út um Høvdan, tó einaferð havi eg í besta summarveðri verið við at rógva suður á Hovsfjørð. I skótatíðini, meðan vanligir bátar vandu til stevurnar, høvdu vit til fragd at kappast, og varð skjótt greitt, at báturin vit kundu vinna, var tiggjumannafarið Suðuroyingur, og hendi tað ikki sjáldan, at CATCH vann á 2000 metra strekkinum.

Hví báturin fekk navnið CATCH er ikki heilt greitt, tað er helst eftir enska orðinum fyri: at fáa fatar á, ella at verða við í (kappingini - leikinum).

Hesin í Føroyum sjáldsami bátur er í varðveitslu hjá Henning Thomsen, Tvørøyr. Áhugavert hevði verið, um hann onkuntíð varð at síggja á stevnuvörð, um ikki annað, so sum óvanligur gestur.

Einar Larsen